

Tele

PENSJONISTEN

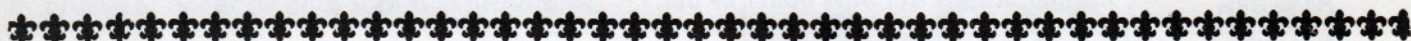

Nr. 1 - 81

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Red.: T. Opsann

8. årgang

VINTERSTEMNING

1981

År 1980 ligger bak oss, mange gode minner har vi fått med oss. Gjennom et varmt vennskap og rike opplevelser lever vi videre. Det må også tas med i erindringen: Vi har mistet mange gode venner som vi vil minnes.

Vi skriver nå 1981, hva vil året bringe? Ingen vet noe, men det er kanskje bra det også?

Forbundet vårt må leve. Som hovedoppgave har de å gjøre tilværelsen lysere for pensjonistene. Jeg tenker da i første rekke på arbeidet med å få i stand en skikkelig årlig legeundersøkelse etter endt arbeidsdag i Televerket. Dette kan hjelpe dem til å leve en trygg tilværelse helsemessig. I tillegg til dette, at Televerket hjelper til med å skaffe et sted hvor de kan møtes, slå av en prat hvor de minnes opplevelser de har hatt på arbeidsplassen, der dette lar seg gjøre.

For etter det jeg har erfart, at hvis man skal nedskrive disse minner, kunne det blitt bøker av det.

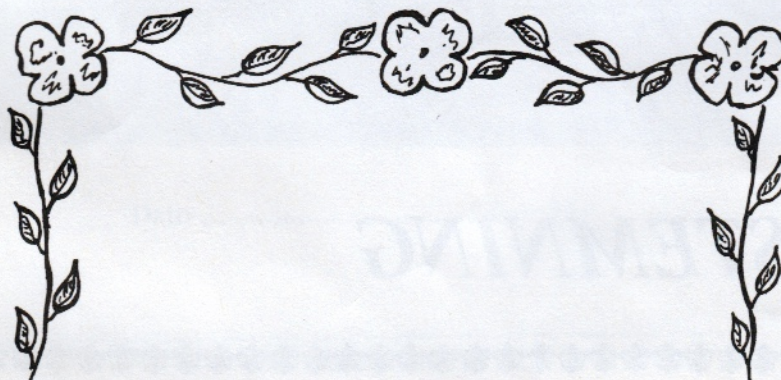
Forbundet vårt vokser. I 1980 har vi fått fire nye foreninger, henholdsvis i Ålesund, Kristiansund N, Bodø og Harstad. Det er gledelig, det bare viser at det er et stort behov blant pensjonistene til å komme sammen for å diskutere og behandle sine økonomiske og sosiale problemer.

Forbundet har planer om en rundbordskonferanse i Oslo om helsetjenesten for Televerkets pensjonister. Vi ser fram til denne konferansen samtidig som vi håper at den vil bringe forståelse og resultater for pensjonistene. Det er nå på tide å legge opp til et kurs i Forbundets regi utover høsten. Programmet for kurset er ikke fastsatt ennå.

Arbeidsutvalget arbeider med saken. Foreningene vil få god tid på seg når de får planene. Det er flere saker som er reist fra vårt forbunds side. En kan i farten nevne billigere telefon, en rettferdigere beregning av samordningen osv.

Vi håper at sakene løser seg etter hvert. Forbundsstyret ønsker alle en god helse i år 1981.

TEMO

Sakset fra Stavanger Aftenblad

MINSTEPENSJONISTENES KÅR

Herr redaktør.

Det er skrevet og sagt mye om pensjonene til minstepensjonistene. Jeg er enig med dem som går til angrep på de folkevalgte over hvor lite som blir tilgodesett til pensjonistene.

Se bare hva en minstepensjonist "tilbys" fra 1.1.81. Minstepensjonen i folketrygden går opp fra 2 071 kr til 2 130 kr pr. måned. Dette er en økning på 59 kr pr. måned og dette utgjør 1,97 kr pr. dag.

De som har enkepensjon, blir ikke engang innrømmet skattemessig særfradrag på 13 200 kr og heller ikke 0 prosent moderasjon på bussreiser, fly og tog. Det er tydelig at det er de unge som skal prioriteres.

Ta f.eks. en jente som får barn utenfor ekteskap. La oss si at hun er skoleelev. Først får hun utbetalt 6 438 kr i nedkomsstønad og 3 480 kr i fødselsstønad, til sammen 9 919 kr – og det er skattefritt. Så får hun 2 088 kr pr. måned i stønad som ugift mor og 514 kr pr. måned i utvidet barnetrygd (hun får barnetrygd for to barn, ett i tillegg til det hun har). Begge beløp gjøres gjeldende fra 1.1.81. Dersom hun vil, kan hun kreve barnefaren for bidrag.

La oss si at også han er skoleelev. Sosialkontoret "forskutterer" barnebidrag, og dette trekkes inn når barnefaren er ferdig med sin utdanning og er begynt i arbeid. Fortsetter hun så på skolen etter fødselen, kan utgifter til utdanning og skolemateriell dekkes av folketrygden.

Dersom moren ser etter datterens barn mens hun er på skolen, kan stønad til barnepass dekkes med inntil 800 kr pr. måned. Utgifter til husleie og strøm, som datteren må betale hjemme, kan også dekkes av folketrygden.

Dette er bare ett eksempel av mange på en ugift mors situasjon. Jeg er klar over at det er andre utgifter som er i en annen situasjon enn i dette tilfellet.

Det er for all del ikke den ugifte mor jeg vil til livs, men selve lovverket. Det er klart at den ugifte mor bør hjelpes økonomisk i en vanskelig startfase, men

slik det er nå, så blir det rene spekulasjonen. En kan godt forstå at mange ugifte mødre ikke ønsker å gifte seg. Til det har de det for godt økonomisk.

De folkevalgte er fullt klar over denne skjevhet mellom gammel og ung, men dessverre gjør de ingen ting med dette.

Stavanger, 27. november 1980

Egil Christensen

Sakset fra Stavanger Aftenblad

LIVET SOM PENSJONIST – TOMGANG ELLER UTFORDRING

Rude Strand Pensjonisthøjskole i Danmark er verdens eneste pensjonisthøyskole, som eies og drives av pensjonistorganisasjoner. Neste år feirer den sitt 10-års jubileum. Virksomheten denne tiden har satt tydelige spor etter seg. Ikke minst for å klarlegge noen av sporene har **Pensjonisten** hatt en samtale med Thorbjørn Berg, forstander på skolen. Han er opptatt av de eldres sak og forteller:

Pensjonistorganisasjoner vet bedre enn andre at pensjonistene er den befolkningsgruppe som har det dårligst i dag, livssituasjonen sett under ett. De fleste av dem måtte tidlig ut å tjene. De har hatt dårlige oppvekstvilkår, den dårligste skolegang og dårlig arbeid. Deres arbeidsledighetsproblemer var verre enn dem en har i dag. De eldre var vant til å lyde ordre, til ikke å spørre og til ikke å svare igjen. Men de skal

ikke være noen minoritets-gruppe i samfunnet vårt. De skal være borgere — likeverdige med alle andre. De vet bare ikke nok om sine rettigheter. Et eksempel er sosialkontorene som ikke gir andre opplysninger enn dem de blir spurt etter. Vi prøver å gi pensjonistene disse opplysningene, og vi prøver å gi dem selvrespekt. De har gjennom et helt liv arbeidet for de goder de har fått. De har ikke fått dem forærende.

Innsikt og viten er verktøy å bruke i alle livets situasjoner. Også når vi er blitt pensjonister. Det betyr at vi vel bør på skolebenken igjen, og at vi må ha en skole på et plan, der kursdeltakerne noen ganger må anstrenge seg for å følge med. Vi fikk høyskolen i 1971. Den skal være et sted der de eldre lærer å uttrykke seg og ta aktiv del i det som foregår i samfunnet — ikke minst når det gjelder deres egen tilværelse. Min erfaring er at de eldre har lyst til å lære, og at de har lyst til å være aktive. Vi for vår del venter at de skal ta aktiv del i undervisningen, og at de søker seg inn på kurs med emner som interesserer dem. Det endelige målet vårt er at elevene selv skal velge de emner de vil bli undervist i.

Allmennmenneskelige emner

Fagkretsen atskiller seg ikke vesentlig fra andre danske høyskoler. Den omfatter samfunnsfag, psykologi og dramatikk. Vi legger vekt på at kursene skal behandle allmennmenneskelige emner og ikke bare emner spesielt beregnet på eldre. Og at det lykkes viser et kurs for deltakere i alderen fra 18 til 85 år.

Av og til har en følelsen av at det å bli gammel er nesten som å miste menneskelig verdighet. Mye av årsaken skyldes vel at vi lever i et samfunn som prioriterer produktiviteten høyt. Bare de som arbeider er noe verdt. Derfor er det vanskelig å bli gammel i dag. Men skolen vil gjerne vise elevene at det å bli gammel — altså livet som pensjonist — er en utfordring, som venter på å bli tatt opp, og som vi må

ta opp. Et kurs hos oss er ikke noen ferie. Det er tid for arbeid. Vi skal fram til det rettferdige målet at pensjonister skal ha innflytelse på sin egen tilværelse. I dag har de som oftest verken ansvar eller medbestemmelse. Det offentlige spør ikke mye etter pensjonistenes ønsker og behov. Hvorfor skal det for eksempel sitte en 30 år gammel såkalt ekspert og bestemme at slik og slik har de eldre behov for å bo. Hvorfor ikke spørre de eldre selv. Det er jo dem som skal bo der.

— Dere deler ikke oppfatningen at det å bli gammel er å bli dum?

— Det være så langt fra. De eldre vil gjerne lære, og de vil være aktive og ikke bare sitte og bli underholdt. Oppfatningen er det ingen ting i veien med. Vi på vår side brenner etter å sette noe i gang. Vi vil at elevene skal reise herfra og på sin side brenne etter å diskutere videre når de kommer hjem. Vi vil gi dem kunnskap om og interesse for samfunnsproblemer som de aldri tidligere har vært borti. Vi vil styrke selvtilitets deres, så de får mot til å snakke om sine egne problemer og gjøre en innsats for å rette på forholdene. De skal ikke eksistere som en gruppe umyndiggjorte mennesker.

— Var ikke pensjonistenes problemer større i gamle dager?

— Jeg tror ikke det.

Nå er pensjonisttiden blitt så mye lengre for de aller fleste. Det er ikke uvanlig at den kan bli opp til en tredjedel av tilværelsen. De eldre blir pensjonert tidligere, og de dør seinere. Plutselig rommer menneskelivet så mange flere år, og mange vet ikke hvordan de skal bruke disse årene. Pensjonistene rammes også hardt av det nye familiemønsteret. Venner og kjente faller fra. De blir ensomme.

— Kan dere gjøre noe med det?

— Selvhjelp er velhjelp heter det jo i Norge. Vi prøver å vise de eldre hva de selv kan gjøre for å komme ut av ensomheten. Først og fremst må de erkjenne sin situasjon og ut fra det løse problemene. De må også forstå at de hører til samfunnet så lenge de lever.

Både elever og lærere her på skolen har fått anledning til å tale de eldres sak for offentligheten. Og vi var godt forberedt. Vi gjennomgikk 4 kurs under felles-tittelen:

”Pensjonistproblemer i 70-årene.”

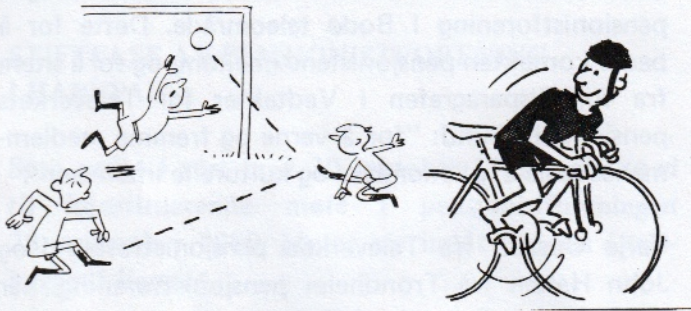
De het ”Tomgang eller utfordring”, ”Bistandsloven — almisse eller rettigheter”, ”Underholdning — undervisning — undervurdering” og ”Omsorg, forsorg eller bare sorg”.

Og så fikk vi være med på å tilrettelegge en radioserie

på i alt 8 programmer under tittelen "Livet som pensjonist – tomgang eller utfordring".

En av lærerne gikk ett skritt videre. Han laget en rapport satt sammen av elevenes synspunkter og av utklippingsmateriell. Den rapporten er blitt en studiebok beregnet på folkeskolens øverste klasser og på voksenundervisning.

- Kan en lære noe særlig på et 14 dagers kurs?
- Naturligvis er det begrenset. Men vi er klar over at når pensjonistene reiser herfra, har de fått mer mot til å ta opp diskusjoner. De står sikrere fordi de har fått vite noe om sine rettigheter. Ikke minst har de fått øynene opp for hvor forskjellig de forskjellige kommunene oppfyller sine forpliktelser overfor eldre. Og da kan de lettere stå på sine krav.
- Og hvordan er søkningen?
- Den er meget god. Vi møter i det hele tatt velvilje fra mange kanter. På en sommerfest vi hadde fikk vi for eksempel inn penger nesten nok til å skaffe teleslynge til hjelp for våre tunghørte elever.

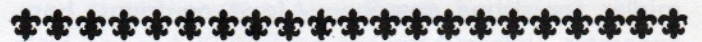
Sakset fra Stavanger Aftenblad

NORDISK RÅD GÅR INN FOR HELSEOPPLYSNING

Helsetilstanden i befolkningen følger ikke velstandsutviklingen i de nordiske land. Uheldig livsstil, dårlige kostvaner, misbruk av alkohol, tobakk og narkotika forårsaker sykdom og uførhet, fremholdes det i en rapport fra de nordiske sosialministres og Nordisk Råds sosial- og miljøutvalgs møte i Reykjavik.

En legger stor vekt på helseopplysning som en samfunnsoppgave. Økende kunnskaper om en sunn livsførsel vil være av avgjørende betydning for helsetilstanden. En la også vekt på at dette opplysningsarbeidet må få støtte i lovbestemmelser. Det blir poengtert at folk flest må få bedre kjennskap til hvordan de kan passe på sin egen helse, og hvordan de kan hjelpe seg selv i sykdomstilfeller, heter det i en pressemelding fra Sosialdepartementet.

Statsrådene fra de 5 land understreker at det i dagens situasjon er nødvendig å sette inn ressurser for å bygge ut helsetjenesten på lokalplanet. En styrket distriktshelse og sosialtjeneste vil kunne forebygge sykdom, forenkling og effektivisering av helsetilbudene, og gi bedre muligheter for å dekke de behov, som oppstår gjennom det økende antall eldre og kronisk syke, og mennesker med sammensatte problemer.

Sakset fra Pensjonisten

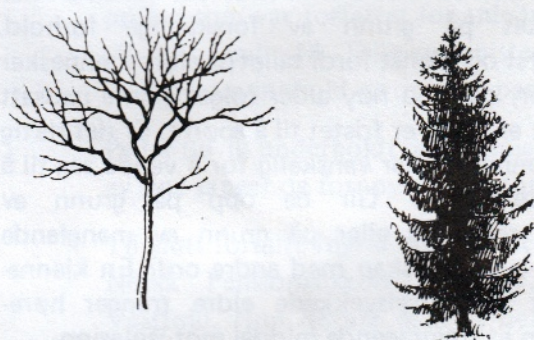
Fremdeles farligst å holde seg hjemme

Nesten tre mennesker dør hver dag på grunn av hjemmeulykker i Norge. Hvor mange som rammes av hjemmeulykker daglig uten å dø, vet vi ikke, sier sekretæren i Norsk Folkehjelps hjem- og nærmiljøavdeling, Rigmor Dahl.

Man vet at eldre er de som hyppigst rammes av hjemmeulykker, men også at altfor mange barn er utsatt for ulykker i hjemmene, f.eks. brannskader, fall fra høyder og forgiftning eller andre skader som skyldes kjemiske væsker.

Statistisk sentralbyrås statistikk for 1978 viser at av 1 893 dødsfall det året, på grunn av ulykker, var 893 hjemmeulykker, 474 trafikkulykker, 208 drukningsulykker og 66 arbeidsulykker.

Tallene forteller hvorfor Norsk Folkehjelp i alle år har vært og er sterkt opptatt av å forebygge hjemmeulykkene, understreker Rigmor Dahl.

HØREAPPARAT ER MIDDEL MOT ISOLASJON

De hørselsvekkede utgjør en av de største gruppene funksjonshemmede i samfunnet vårt, selv om den nok er en av de minst påaktede. For det synes ikke utenpå at et menneske er tunghørt. Mange prøver dessuten å skjule det. Men det finnes mange tekniske hjelpemidler for denne gruppen — først og fremst høreapparater. Ikke mindre enn ca. 80 000 har god hjelp av dem. Et stort mål nå er at alle kirker, forsamlingshus, teatre, møtelokaler osv. får teleslynger eller et tilsvarende anlegg som setter de hørselsvekkede i stand til å ta del i det sosiale livet.

Et av de forbund som har til formål å ivareta de hørselsvekkedes interesser på alle alderstrinn og hjelpe dem til å funksjonere uavhengig av sin nedsatte hørsel, er Norges Hørselsvern. Det hadde for eksempel sin årlige aksjonsuke i fjor høst. Det har om lag 4 000 medlemmer fordelt på i alt 28 lokallag omkring i landet.

I mai i fjor hadde Gjøvikpensjonistene sitt vellykkede demonstrasjonstog for bygging av aldershjem i Gjøvik. I november i fjor viste Gjøvik og Omland Hørselsforening like god innsatsvilje. For dem gjaldt det å få høreapparatene opp av skuffene og inn i ørene, der de hører hjemme. Alle som arbeider daglig for de hørselsvekkede, har fått en selvklebende plaststrimmel med teksten:

"Bruker De Deres høreapparat?"

Et par hundre strimler er blant annet sendt til landets høreentraler, Norges Døveforbund og Norges Hørselsvern.

Manglende opplæring av hørselsvekkede ser ut til å ha mest skyld for at apparatene havner i skuffer. Dessverre stiger stadig tallet på hørselsvekkede, og snart er det ikke overdrivelse å si at hver 10. nordmann er hørselsvekket på grunn av forskjellige forhold. Kanskje først og fremst fordi tallet på eldre mennesker stadig stiger, og med høy alder følger gjerne nedsatt hørsel. Det er da en er fristet til å spørre: Er det riktig at eldre mennesker har vanskelig for å vende seg til å bruke høreapparat? Gir de opp på grunn av manglende rettleiing eller på grunn av manglende tiltakslust, av dovenskap med andre ord? En kjennsgjerning er at hørselsvekkede eldre trenger høreapparat som et fremragende middel mot isolasjon.

Nytt fra pensjonist- foreningene

OPPRETTELSE AV PENSJONISTFORENING I BODØ

Som kjent har man i 1980 arbeidet med å danne egen pensjonistforening i Bodø teleområde. Dette for å bedre kontakten pensjonistene imellom, og for å sitere fra formålsparagrafen i Vedtekter for Televerkets pensjonistforbund: "for å verne og fremme medlemmenes sosiale, økonomiske og kulturelle interesser".

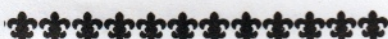
Terje Opsann fra Televerkets pensjonistforbund og John Halten fra Trondheim pensjonistforening, har bakket oss godt opp for å få dannet denne foreningen.

På et møte i Fauske 19.11.80 fikk vi valgt et interimstyre bestående av:

Formann Håkon Utheim, Fauske
Nestformann Hjalmar Fladseth, Bodø
Kasserer Haldis Ottestad, Fauske
Styremedlem Bjarne Benjaminsen, Kjerringøy

Dette styret ble så presentert på pensjonistfesten på Montørstasjonen i Bodø før jul. Pensjonistforeningen har allerede fått innvilget en liten startkapital fra Pensjonistforbundet, samt at 2 av organisasjonene allerede har innvilget sin del til startkapital.

Det vil over nyttår, så snart været bedrer seg, bli holdt det første ordinære møtet i pensjonistforeningen. Dette skal vi komme tilbake til.

I mellomtiden sendes det ut innmeldingskjema som kan utfylles og sendes til:

Håkon Utheim, Klungset, 8200 Fauske,

eller overleveres undertegnede dersom dette passer bedre.

En håper dermed at så mange som mulig vil støtte opp om Televerkets egen pensjonistforening her i Bodø teleområde. En gjør merksom på at ektefeller etter Televerkets pensjonister, også er velkommen som medlemmer.

Bodø, 20. januar 1981
Laila Jacobsen

STIFTELSE AV PENSJONISTFORENING I HARSTAD

Som nevnt i vårt brev 30. oktober 1980 innkalte vi til konstituerende møte i pensjonistforeningen 28. november 1980. Møtet ble holdt i messa i telebygget i Harstad.

Dagsorden:

1. orientering om pensjonistforeningen
2. valg av styre
3. valg av kontaktmedlemmer
4. kontingent
5. aktiviteter
6. eventuelt.

Sak 1 Etter at kaffe, snitter og kaker var servert, ønsket formannen i arbeidsutvalget **Joh. Carstens Knudsen** velkommen til møtet. Han orienterte deretter om hensikten og formålet med en lokal pensjonistforening, og opplyste i den forbindelse at det til nå var stiftet 15–16 foreninger rundt om i landet. Interessen og de positive resultater som var oppnådd, stimulerte til videre arbeid. Det er så mange pensjonister i teleområdet, at det burde være gode muligheter for en lokal pensjonistforening.

Etter at alle hadde sagt seg enige i stiftelse av

forening, gikk man over til

Sak 2 Valg

Følgende styre ble valgt:

formann: **Joh. Carstens Knudsen**, Harstad
nestform.: **Peder Søvik**, Harstad
sekretær: **Gunvor Ness**, Harstad
kasserer: **Helene Lorentzen**, Harstad
styremedl.: **Anna Bugge**, Lødingen
" **Ingrid Moe**, Narvik
" **Reidun Kind Torgersen**, Harstad
varamann: **Ivar Jacobsen**, Harstad
revisor: **Olav Ellingsen**, Harstad

Sak 3 Kontaktmedlemmer

Som kontaktmedlem i Narvik ble valgt Ingrid Moe, og som kontaktmedlem i Lødingen ble valgt Anna Bugge.

Sak 4 Kontingent

Kontingenten ble fastsatt til kr 30,- pr. år, derav kr 20,- til lokalforeningen og kr 10,- til Pensjonistforbundet.

Sak 5 Aktiviteter

Vi drøftet forskjellige former for møte- og turvirksomhet. Herunder nevnte formannen bl.a. at distriktsdirektøren har lovet å stille distriktsfartøyet til disposisjon for foreningen, til en tur når det lir lenger ut på våren. Det foreligger også andre planer om turer og sammenkomster.

Sak 6 Eventuelt

Under denne posten leste Gudrun Strøm en prolog som var forfattet for anledningen. Den vil bli sendt til Telepensjonisten, som får vurdere om innhold og omfang passer i bladet.

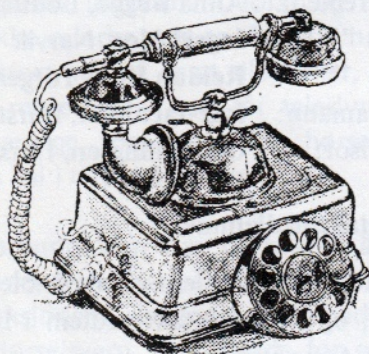
Peder Søvik underholdt som vanlig med en del av sine sanger og fornøyelige historier.

Til slutt fortalte Ingrid Moe om et opphold på Norsk Pensjonistkole på Åsly, Stokke i Vestfold. Hun nevnte bl.a. at det ikke er en skole i tradisjonell forstand. Arbeidsformen er fri, men med fast program som omfatter juridiske, medisinske og sosiale emner av spesiell

interesse for pensjonister. Kursavgiften er kr 1 500,-. Prisen inkluderer kurset pluss full forpleining i 12 dager.

13 medlemmer deltok i møtet.

Joh. Carstens Knudsen
formann

ÅRSMØTE TELEVERKETS PENSJONISTFORENING, STAVANGER

Godt nytt år, og hjertelig takk for hyggelig opphold i forbindelse med forbundsstyremøtet i desember.

Vedlagt følger regnskapet for 1980. Med underskudd dessverre, men takket være "sikringsfondet" holder vi oss over vannet.

20. januar avholdt vi årsmøte med valg, og styret består nu av:

Formann:	Sigurd Barsnes
nestform.:	Hans Furland
sekretær:	Arnleif Mydland
kasserer:	Astri Haugland
styremedlem:	Håkon Totland
"	Anne-Marie Tjensvoll
revisor:	Johanne Margrethe Gjemre

Tidligere nestformann John Øxnevad måtte dessverre frasi seg gjenvalg av helsemessige grunner.

Med beste hilsener fra oss i Stavanger

Sigurd Barsnes

MØTE I TELEVERKETS PENSJONISTFORENING I TRONDHEIM

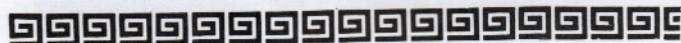
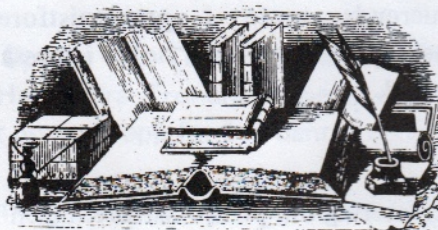
Televerkets pensjonistforening, Trondheim åpnet høstsesongen med møte i Norrøna hotell onsdag 26. september. Formannen John Halten åpnet med å minnes de som var gått bort siden siste møte. 56 medlemmer var tilstede.

Sommerens første dagstur gikk 6. juni med buss til Agdenes med første stopp i Orkanger, hvor kaffe ble servert på Bårdshaug herregård. Været var strålende og turen gikk videre, i vakker natur, ut til Selva Kro hvor en bedre middag ble inntatt. Mange av pensjonistene spaserte en tur ut til Agdenes fyr, hvor det var fin utsikt ut mot havet.

Dagstur nr. 2 var fisketur på Trondheimsfjorden. Turen gikk ut mot Agdenes, og fiskelykka var god, særlig blandt det svake kjønn.

Søndag 2. september reiste vi på vår årlige fjelltur som varte i 5 dager. Fyldig referat, skrevet av foreningens sekretær, vedlegges.

P. E.

TRONDHEIM TELEPENSJONISTFORENING 10 ÅR

Etter initiativ fra NTTF ved Gunnar Ulstad og Ellbjørg Antonsen, KTTL ved Eli Skaar, TMLF ved Karl Mathilassi og sosialsekretær Per Tømmervåg, ble pensjonistene ved Trondheim telestasjon innkalt til møte i telemessa 19. februar 1971. Formålet med møtet var å danne telepensjonistforening i Trondheim. Distriktsdirektøren og telesjefen var også til stede og støttet tiltaket.

Stiftelsesmøtet ble holdt 23. mars 1971.

Til det første styret ble følgende valgt:

Formann:	John Halten
nestformann:	Reidun Iversen
sekretær:	Asbjørg Trapp-Olsen
kasserer:	Harald Skjerve
5. styremedlem:	Margrethe Ellingsen
varamenn:	Magda Eide og Trygve Aune

Det var ved starten 23. mars 1971 tegnet 45 medlemmer. Foreningen har i alle år vært til hygge og trivsel for medlemmene. Foreningen har til vanlig holdt et møte i måneden utenom sommermånedene. Dessuten har foreningen hvert år arrangert dagsturer til forskjellige steder i Trøndelag, og 5 dagers høstturer til høg-fjellshotell både i og utenfor Trøndelag.

I august 1972 var Televerkets pensjonistforening i Trondheim og Oslo samlet til et 3 dagers hyggelig samvær på Røros. Alle syntes det hadde vært en trivelig tid og håpet på flere slike treff.

I 1973 gikk høstturen til Dalholen gjestgiveri i Folldal. Denne turen fikk en sørgelig utgang, idet gjestgiveriet brant ned og 2 av våre medlemmer Astrid og Jenny Hammer omkom i brannen.

Ellers har høstturen gått til høg-fjellshotellene Rapham, Skjerdingfjell, Fefor, Wadahl og Dalseter. Alle som har vært med på disse turene, har gode minner tilbake om hygge og trivsel foruten en god rekreasjon.

Foreningen har hatt en omflakkende tilværelse med sine møter. Først ble de arrangert i Frimurerlogen, seinere på Trønderheimen, Jernbanefolkets hus, Televerkets messe og siden 1976 på hotell Norrøna.

Det var i de første årene vanskelig med kontor plass for foreningen. Styremøtene måtte holdes hvor det var ledig plass i Telebygget, og styret hadde problemer både med arbeidsplass og arkivplass. I 1976 fikk imidlertid foreningen et eget rom i Telebygget som kontor og treffrom, og dette har lettet foreningens arbeid.

Foreningen har hatt god støtte fra distriktsdirektør og telesjef. Likedan har NTTF, KTTL og TMLF støttet foreningen, både ved starten og siden også økonomisk. Fra Velferdskontoret i Teledirektoratet og fra Forbundskontoret, har vi mottatt økonomisk støtte.

Vi takker alle for den hjelp vi har fått i arbeidet.

Styret i jubileumsåret er:

Formann:	John Halten
nestformann:	Randi Johnsen
sekretær:	Knut Horverak
kasserer:	Odd Arestøl
5. styremedlem:	Trygve Arnesen
suppleanter:	Aasta Mahle, Harald Skjerve og Magda Eide.

Foreningen har nå 109 medlemmer.

John Halten har i alle 10 år vært formann i foreningen. Det er sjelden at noen tar på seg et formannsverv så lenge, og går inn for dette på en slik måte som Halten har gjort. Han har dessuten vært vår representant til Forbundsstyret.

Alle medlemmene vil takke ham for godt arbeid gjennom 10 år.

10-års jubileet feires på Prinsen hotell 27. mars 1981.

Sekretæren

Trondheim pensjonistforenings styre i jubileumsåret

Foran fra venstre: Randi Johnsen, John Halten formann, Magda Eide, Aasta Mahle.

Bak fra venstre: Trygve Arnesen, Knut Horverak, Harald Skjerve, Odd Arestøl.

Mer nytt fra foreningene

ÅRS-REFERAT FRA BERGEN

Årsmøtet holdt vi 25.2.80. Det sittende styre ble gjenvalgt, med unntak av at Martha Madsen som etter eget ønske gikk ut, og varamann R. Drevelin Olsen ble nytt styremedlem. Ny varamann ble Anna Johannessen. 57 av våre 132 medlemmer var til stede. Årsberetning og regnskap ble godkjent. Bevertning med kaffe og smørbrød.

På kvartalsmøtet 5.5.80 var også ca. 60 til stede. Nytt høytaleranlegg ble tatt i bruk, da det hadde vært klaget over at mange ikke kunne høre det som ble sagt fra talerstolen. Vi sang, "No livnar det i lundar". Erichsen holdt en kort andakt, og Bj. Gravdal spilte. Erichsen nevnte Televerkets jubileum og utstillingen i Arendal i juni. Dagstur til Solstrand hotell i Os ble planlagt til 21.5. Stabell Hansen kåserte om hendelser på Grini i 1944. Kaffepausen og praten hørte med i programmet.

Turen til Solstrand foregikk i skyet og kjølig vær, så det var lite hyggelig å være utendørs. Lunsjen var variert og rikelig, så det var jo et plaster på såret. Det var god plass i salongene, men tiden fram til bussen skulle hente oss følte lang, der vi satt og så ut på en blygrå fjord.

I messen på Markeveien startet vi med treffene 5.2.80, og 40 medlemmer møtte fram. Sanna Hovland Pedersen leste en selvskreven betraktning: "La oss leve i fred". "Kanuttene" underholdt med viser og godt humør, og vi hadde kaffe og gode snitter. Det ble en riktig hyggelig aften for oss. Treffene har fortsatt hver 14. dag – avbrutt av en lang sommerferie – med 35–40 til stede. Opplesning, trim, allsang, bridge og film har stått på programmet. Det viktigste har nesten vært serveringen og den kameratslige praten rundt bordene. Opplesningen har vært ved forskjellige medlemmer, men en aften hadde vi en Stavangerdame, Sigrun Lien, som leste historier av Ajax – en Stavangerjournalist.

Som avslutning på treffene i første halvår, hadde vi en "ut i det blå tur" som gikk til marinebasen på Haakonsvern. Deilig vær, 46 deltakere. Det var et imponerende anlegg og et stort område, så det ble langt å gå mellom de forskjellige stasjoner. U-båtene fikk vi bare se utvendig, men på nært hold. Vi fikk omvisning ombord i en fregatt. Etterpå hadde marinen invitert til kaffe og tebrød i den store kantinen, og vi ble møtt med elskverdighet overalt der ute.

Foreningen har ikke hatt noen lange turer i år, men en del medlemmer har deltatt i Folkeferies turer til Finland.

Høstens første kvartalsmøte, 29.9.80, hadde samlet 61 deltakere. Alf Erichsen hilste telesjef Ragnar Husebø og administrasjonssjef Jan Vik velkommen til møtet.

Protokollen ble lest av sekretæren. Tegning til en tur til Bergsjø i oktober. Kaffepause og prat. Telesjefen fikk ordet og orienterte om utbygging, utvidelser etc. og overlot så talerstolen til administrasjonssjefen som presenterte seg selv for forsamlingen, da han var forholdsvis ny i Bergen. Han talte om nye automatisentraler, takster og tellerskritt. Det var meningen at vi skulle få se Televerkets jubileumsfilm, men det oppstod noe kluss med apparatene, så det måtte utgå.

På møtet 24.11.80 var ca. 70 samlet på Terminus, og nå fikk vi se filmen i anledning jubileet, framvist av Brønstad og Erstad. Det var imponerende å se all teknikken og få et lite inntrykk av alt det som Televerket har sin hånd med i. Til slutt en film om Olsenbanden i aksjon for å skaffe seg en telefon. Kaffe og smørbrød. Tegning til julefesten på Hotell Norge.

Møtene på Markeveien gikk etter vanlig mønster utover høsten, og 25. november 80 hadde vi avslutning der, med middag fra Kokkeskolen: Svinestek

med masse grønnsaker og rødvin, fruktsalat og kringle. Valborg Amundsen ønsket de 65 deltakerne velkommen hvoretter toastmaster Stabell Hansen leste en prolog, skrevet for anledningen. Det ble en travel stund før alle hadde fått forsynt seg – tross for meget god hjelp på kjøkkenet av messebetjeningen. Før desserten gav formannen en adventsbetraktning med utgangspunkt i "Piken med fyrstikkene". Vi sang i løpet av aftenen sangene i det utleverte hefte. Torkjell Hansen akkompagnerte på trekkspill, og seinere på kvelden spilte han opp til en svingom. Alfred Arnesen fikk en "snill gutt statuett" fra de 4 småpikene i kjøkkengjengen, hvor han selv er femte medlem og helt uunnværlig. Stabell Hansen deklamerte "Utsikt fra Fløien". Personalsjef Willy Johannessen var gjest og takket for maten i en morsom tale, og stillet i utsikt at vi neste år kanskje kunne ha festen i den nye fine messen i Telebygningen. Vi får se – vi trives svært godt i Markeveien. Vi skiltes ved 22-tiden etter en oppkvikkende aften.

Årets siste samvær var julefesten på Hotell Norge 8. desember, 80.

Arnold Valland hilste velkommen. Vår faste toastmaster og husdikter Stabell Hansen leste sin prolog etterfulgt av en velkomstsang, som også var skrevet av ham. Arne Sæle var på plass ved flygelet.

Alf Erichsen hilste gjestene telesjef Ragnar Husebø med frue, KTTL's Lilly Higdem, NTTF's Jan Kristiansen og velferdens representant Inger Marie Sydness med ektemann. Han takket medlemmene for trofast oppslutning om møtene i året, takket Valborg Amundsen med stab for innsatsen på Markeveien, inkludert avslutningsfesten nylig, takket Arnold Valland for trimmen og overrakte konfekt til de sistnevnte. Han kunne hilse fra Forbundsstyret, som han nylig hadde vært sammen med. Han nevnte at det til våren kunne bli mulighet til å besøke Telemuseet på Erdal, anlegget på Mindemyren og fjellanlegget i Heggen i samråd, og med tillatelse fra telesjefen.

Neste taler var telesjef Husebø. Han takket for innbydelsen, og sa at han var glad for pensjonistforeningen, som han mente hadde sin misjon. Han fortalte interessant om igangværende arbeid og om planer for et par år framover. Videre roste sitt personale.

Vi sang "Det går bedre og bedre dag for dag", og forhåpentlig vil det holde stikk.

Vi skålte for fedrelandet, og Arnold Valland talte for byen blandt syv fjell, som er noe for seg selv.

Så opptrådte Svæverudkoret som består av studenter fra Handelshøyskolen. De er fantastisk morsomme og

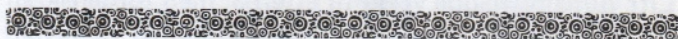
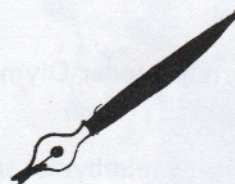
flinke, og de må både høres og ses. Stor applaus. Stabell Hansen talte for kvinnen. Lilly Higdem og Jan Kristiansen hilste fra sine foreninger og overrakte blomster til formannen. Knut Andersen og Arne Nordal skred høytidelig inn, iført kappe og parykk og utdelte ordenen "Det gylne fingerhjul" til Valborg Amundsen for helhjertet innsats i pensjonistforeningen. Langvarig bifall.

Etter desserten og allsang, avsluttet fru Sydness bordscenen med takketale for maten. Etterpå fikk vi kaffe i salongene.

Og så ble det dans til toner av Knut Ludvigsen på trekkspill og Øyvind Ingebrigtsen på gitar.

Omkring midnatt skiltes vi etter atter en hyggelig fest.

S. T.

TURER FRA TELEVERKETS PENSJONIST-FORENING, DRAMMEN 1980

De reiseglade blant telepensionistene har også i år hatt to fine turer sammen.

Dagsturen tok vi 11 juni med buss til Norefjell og Fjellhvil Turisthotell. Oppover Eikerbygdene, Sigdal, langs Simoa og Soneren. Andersnatten ruver stor i terrenget. Skog og blinkende vann er fredelig og godt å se på. Tok en liten rast ved Borgerstua i Eggedal.

Det var i Eggedal Skredsvig fant motiver til flere av sine kjente malerier.

Vel opp på Fjellhvil i 750 meters høyde, fikk vi flott utsyn over fjell og dal.

Skibakken for utforrenn under Olympiaden 1952 så bratt og farlig ut.

Lunsjen smakte godt, og reisebyrået spanderte rødvin til maten. De ville gjøre godt igjen at vi hadde ventet litt for lenge på bussen om morgenen.

Litt turgåing hadde vi tid til etterpå, men tordenskrall rundt fjellene, og noen regndråper dempet på lysten til å gå langt.

Hjemreisen gikk gjennom Krødsherad og langs Krøderen. Det sies at dikterpresten Anders Hovden var inspirert av den vakre utsikten over Krøderfjorden, da han skrev "Fagert er landet".

Fagert syntes vi også det var denne fine junidagen, og i kveldingen kom vi vel hjem til "Byen ved elven".

Høstturen 16–19 september gikk til Skeikampen Høifjellshotell i Gudbrandsdalen. Dalenes dal.

Tok toget fra Drammen kl 0830 tirsdag morgen. NSB's nye system med overgang fra Oslo V til Oslo Ø, var greit da vi fant ut av det. Lettvint kom vi til gode gamle Oslo Ø, og på toget til Tretten.

Pent vær med sol over de brede bygder. Fra Minnesund fint utsyn over speilblanke Mjøsa. Etter Lillehammer møter vi Gudbrandsdalen og Lågens grønne vann fra breene oppe i fjellene. Mange store gårder ligger oppover dalsidene som et fint lappeteppe i begynnelsen av høstfarger.

På Tretten stasjon stod det bil fra hotellet. Et nytt og vakkert landskap opplevde vi igjen og kom opp i 800 meters høyde.

Hotellet ligger fint til ved foten av den mektige Skeikampen. Den er 1 124 meter høy. På toppen får en flott utsikt over dalen, Jotunheimen og Rondane. Ingen av oss var så høyt oppe. Terrenget er fint både for korte og lange turer.

Hotellet var førsteklasses i alle deler. Nydelige salonger, meget pene værelser og selvfølgelig altfor mye god mat.

Onsdag våknet vi dessverre til tett tåke og silregn. Ingen var fristet til å gå tur, men vi hadde det veldig hyggelig inne.

Torsdag opprant med drømmevær. Da tok vi det igjen med lange turer både formiddag og ettermiddag. Riktig frydet oss i rein fjelluft og varm sol så lenge som mulig.

Fredag etter frokost, sa vi pent takk for oss, og begav oss på hjemvei. 19 pensjonister var med på denne fine fjellturen i vårt eget deilige land.

En liten begivenhet på hjemlige trakter vil vi også berette litt om.

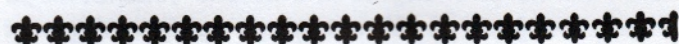
25. september var vi invitert til en tilstelning ved Drammen telestasjon, i anledning 100-års jubileet.

Etter hyggelig omvisning og orientering om teknikk og automatikk, havnet vi i den nye fine messa.

Det ble servert deilige snitter, kaffe og bløtkake. Vi koste oss riktig, her hvor mange av oss hadde hatt en travel arbeidsplass i den gamle rikstelefonsalen.

Litt vemodig å tenke på kanskje.

Vår beste takk til Telesjefen og arrangementskomitéen fra telepensionistene.

Hjertelig takk for all deltakelse ved vår far,
Anker Løges bortgang.

Gunnulv og Thor Inge Løge

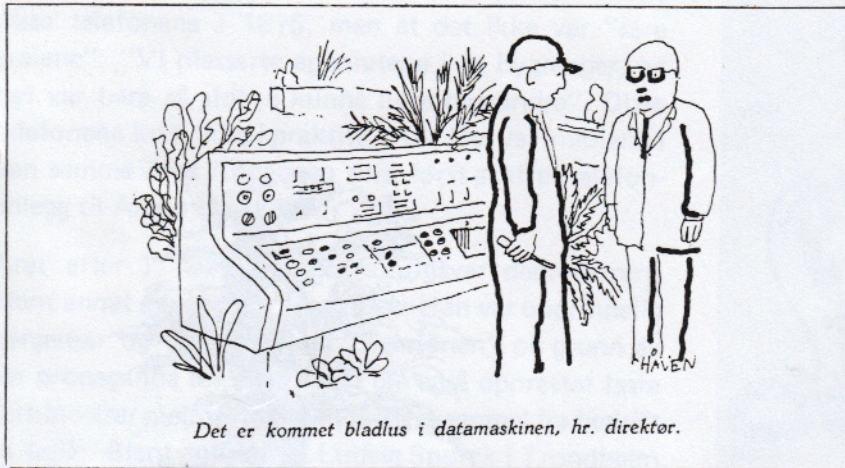

SMÅPLUKK

Smil...

Stadig noe nytt i kontorlandskapet

Det er kommet bladlus i datamaskinen, hr. direktor.

Livet er som en skoledag
med sorg og glede som hoved-
fag.
I gledens stunder man trives
best,
i sorgens stunder man lærer
mest. H.G.

GRINZE

HVOR LENGE – ?

Et strå i vind. En ternes vingekast.
Hvor lenge vil visjonen vare ved?
Hvor mange slektledd ennu vil få se
en timotei som ikke er av plast?

Må synet kanskje tidsnok holdes fast?
Er dette å få sett et lønnetre
en ting det allerede haster med?
Er roen det som virkelig har hast?

Fremdeles er det der. Vi har en frist
før alt som flyr, er automatpilot,
og alt som ser, er datamaskinist.

Fremdeles kan vi la oss gjennomtrengre
av strå og terne. Vi kan ta imot
den nåde som er norsk natur. Hvor lenge?

André Bjerke

Litt telefonhistorie

Sakset fra *Elektronikk* nr 1/1980

TELEFONEN FØR 1880

I 1876, samme år som A. Graham Bell fikk patent på sin telefon, ble den også vist på verdensutstillingen i Philadelphia. Konsul Anderssen i Ålesund overvar Bell's demonstrasjon og fikk tak i et par telefoner, som han sendte heim til sin sønn Jens, seinere ingeniør Jens Anderssen. Denne har selv fortalt at han talte i disse telefonene i 1876, men at det ikke var "rare greiene". "Vi plasserte apparatene i to bygninger, og det var bare så vidt vi kunne høre hverandre". Disse telefonene kom ikke i praktisk bruk. Det var imidlertid den samme Jens Anderssen som først skaffet telefonanlegg til Ålesund i 1884.

Året etter i 1877 ble bedre utgaver demonstrert, blant annet av ingeniør Hopstock. Han var opprinnelig bergenser og fikk tilnavnet "Telefonen" på grunn av sin propaganda for saken. Det ble også opprettet faste forbindelser mellom apparater, for eksempel fra bedrift til bolig. Blant andre fikk Ludvig Spørck i Trondheim i 1877 konsesjon på en linje fra sitt kontor til sin bolig. Apparatene hadde han fått tak i etter et personlig besøk hos selveste Edison.

Det fantes derfor atskillige telefoner i bruk i Norge før 1880, som offisielt regnes som det året den ble innført i Norge. Det har sammenheng med at det var først i 1880 at første sentral kom i drift, med mulighet for forbindelse mellom flere abonnenter.

Telegrafverket stilte seg avventende til den nye oppfinnelse. Det ble derfor overlatt til det private initiativ å begynne telefondrift. Det hadde også sammenheng med at Telegrafverket først og fremst skulle formidle meldinger over lengre avstander, og regnet telefonen for å være et lokalt anliggende.

En kjent historie skrevet av Elias Kræmmer i 1880 viser at ikke alle hadde noen tro på telefonen. Bell reiste nemlig rundt på forskjellige steder for å demonstrere dette nye vidunder, deriblant i Drammen. En av de fremste menn i byen, bankdirektør Borch, utbrøt etter å ha prøvet telefonen: "Ja, mine herrer, det er et meget morsomt leketøy. Men noen praktisk betydning får det aldri!".

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Forbundet gir deg opplysninger gjennom sirkulærer om hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Vi driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Ta kontakt med din lokale forening eller skriv direkte til Televerkets pensjonistforbund, Kongens gate 21
Oslo 1

INNMELDINGSBLANKETT

TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Kongens gate 21, OSLO 1

Etternavn:

Fornavn:

Fødselsår:

Dato:

Adresse:

Telefon:

Jeg melder meg inn i Televerkets pensjonistforbund

Dato 19

.....
Underskrift